

Niet zomaar een prikje

Het bloed kruipt waar het niet gaan kan, en als verpleegkundigen hadden Lisette en Mia zich aangemeld om te komen helpen vaccineren.

He Lisette, jij ook hier, wat fijn!! Nee we wisten het niet van elkaar.

We kennen ons wel als Neos lid en van de Neos activiteiten in Kinrooi, maar nu waren we in een heel andere setting.

Even wennen, even weer opnieuw de wekker zetten, en rekening houden met de andere activiteiten, zeker in de corona tijd was de agenda zo goed als leeg.

Ook het thuisfront moest eraan wennen, nee, nu heb ik de auto nodig, o nee, vanavond doe ik de avond shift tot 21.00 uur, dan kunnen er geen bezoeken gepland worden.

De vrijheid, blijheid van het pensioen moest even anders ingevuld worden.

Terug vele contacten met dorpsgenoten van alle leeftijden, terug op de PC, paspoorten inscannen, controleren, spuiten, contacten met de collega's, die van alle disciplines kwamen.

Soms kwam de voorzichtige vraag, bent u nog actief als verpleegkundige? Nee hoor, wij komen als gepensioneerde vrijwilliger, dat bevestigde dan hun vermoeden en dikwijls bewondering.

Artsen, apothekers, parkeerwachters, begeleiders, kortom een heel team dat er was om alles zo correct mogelijk in goede banen te leiden.

Rood, groen, geel, paars, de kleuren kregen een heel andere betekenis.

Frêle armpjes van bewonderingswaardige 12-15-jarigen, stoere getatoeëerde bovenarmen van 18-20-jarigen, die soms met klamme handjes en een ietwat angstige blik naar het spuitje keken.

Echt mevrouw "ik kan niet tegen naalden"!! Niet zelden bekwam me de gedachte, gelukkig maar, want dan zal je nooit drugs gaan spuiten, alhoewel?

Twee zenuwachtig lachende vriendinnen, al diverse bevallingen achter de rug, dat was niks, maar dit spuitje!!!!, De een steunde de ander, daarna zag ik ze nog altijd schaterlachend achter een wijntje in het cafetaria zitten. De volgende keer gaan we voor het spuitje ook eerst het cafetaria in!!!!

Daar doe je het voor, om de vaste teams wat te ontlasten, sommige zijn al van maart aan de slag, en genieten nu van hun welverdiende vakantie.

Zo stilaan zullen de vaccinatiecentra steeds jongere bezoekers krijgen, tot op een punt waar ze gaan samenvoegen of sluiten.

En wij weer terug als gepensioneerden ons leven gaan invullen.

Maar de voldoening zal voor ons altijd blijven, dat je toch als kleine radertje, in een enorme vaccinatie organisatie, van betekenis hebt mogen zijn.

Lisette en Mia

Neos Kinrooi

